

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 10 września 1959 r.

o sporządzaniu i uzupełnianiu mierniczych planów robót górniczych w zakładach górniczych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Na podstawie art. 112 i 114 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady górnicze resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, podlegające przepisom prawa górniczego, obowiązane są sporządzić przed uruchomieniem produkcji miernicze plany robót górniczych.

2. Czynne zakłady górnicze podlegające przepisom prawa górniczego obowiązane są posiadać i uzupełniać miernicze plany robót górniczych.

§ 2. 1. Miernicze plany robót górniczych powinny przedstawiać dokładnie i prawidłowo wszystkie wykonane wyrobiska górnicze, drogi przewozowe, schrony strażkowe, sytuację obiektów chronionych filarami oraz sytuację geologiczną.

2. Ponadto miernicze plany robót górniczych podziemnych powinny przedstawiać miejsca pożarów podziemnych, zbiorniki wód, tamy bezpieczeństwa, rodzaje i grubość napływających warstw, zaburzenia tektoniczne, miejsca i datę wypływu gazów, wody, kurzawki itp.

§ 3. 1. Miernicze plany robót górniczych kopalń podziemnych należy uzupełniać w terminach następujących:

1) plany podstawowe:

a) plany powierzchni w skali 1:1000 lub 1:2000 — raz na rok,

b) plany robót górniczych w skali 1:1000 lub 1:2000 — raz na pół roku,

c) przekroje geologiczne — raz na pół roku,

d) profile otworów wiertniczych w skali 1:500 lub 1:1000 — raz na pół roku;

2) plany przeglądowe:

a) plany robót górniczych w skali 1:5000 — raz na rok,

b) plany podszczybi i innych ważnych obiektów podziemnych w skali 1:50 do 1:200 — raz na pół roku;

3) plany specjalne:

a) plany rozmieszczenia otworów wiertniczych — raz na pół roku,

b) plany opróbowania złoża wraz z ewidencją dokumentów analiz w skali 1:500 lub 1:1000 — bieżąco,

c) plany do obliczeń strat eksploatacyjnych — raz na rok,

d) plany wentylacyjne w skali 1:1000 lub 1:2000 na podstawie odbioru robót (zwykłym ołówkiem) — raz na miesiąc, a w tuszu — raz na pół roku; plany te powinny być uzupełniane danymi techniczno-wentylacyjnymi („treścią wentylacyjną”) — na bieżąco.

2. Miernicze plany robót górniczych powinny być aktualizowane przy przestrzeganiu zasady, że zdjęcie wyrobisk powinno nastąpić, zanim staną się niedostępne.

3. Wyrobiska, które nieoczekiwanie stały się niedostępne, powinny być na planach odrębnie oznaczone na podstawie szkiców i pisemnych danych dostarczonych przez sztygarów.

4. Miernicze plany podziemnych robót górniczych powinny być aktualizowane również w pasie 100 m poza granicę eksploatacyjną przez nanoszenie wyrobisk górniczych w sąsiednich kopalniach.

5. Każdy kierownik oddziału wydobywczego lub przygotowawczego oraz sztygarzy zmianowi powinni posiadać i uzupełniać dostarczony przez kierownictwo kopalni mierniczy plan robót górniczych oddziału. Na planie tym powinny być dodatkowo naniesione przewidziane zaburzenia

tektoniczne oraz pola pożarowe, zbiorniki wód i gazów, krawędzie, odbudowy i nogi w pokładach lub warstwach tej samej lub innej kopaliny niżej lub wyżej zalegających, stwarzające zagrożenie.

6. Kierownik oddziału górniczego obowiązany jest sporządzić szkic sztygarski wykonanych robót górniczych według stanu na koniec półrocza. Kierownik zakładu górniczego lub kierownik robót górniczych stwierdza prawidłowość sporządzonych szkiców sztygarskich i przekazuje je służbie mierniczej w terminie dni siedmiu po upływie półrocza.

7. Osoby kierownictwa i dozoru ruchu zakładu górniczego obowiązane są bezzwłocznie zgłaszać służbie mierniczo-geologicznej wszelkie napotkane przy robotach górniczych zaburzenia tektoniczne oraz wszelkie inne zmiany warunków geologicznych złoża i warstw otaczających w celu ich zdjęcia i naniesienia na plany.

8. Służba mierniczo-geologiczna obowiązana jest donieść kierownikowi ruchu zakładu o prowadzeniu wyrobisk górniczych nie przewidzianych w planie ruchu, jak również o niewłaściwych wymiarach lub nieprawidłowym kierunku wyrobisk. Informacje te zapisywane są do książki mierniczej, którą przedstawia się w drodze służbowej dyrektorowi przedsiębiorstwa razem z uwagami kierownika zakładu, każdorazowo po uzupełnieniu planów.

9. W sąsiedztwie filarów ochronnych i oporowych, zbiorników wody, kurzawki oraz innych miejsc mogących spowodować zagrożenia — podziemne wyrobiska górnicze mogą być prowadzone tylko po uprzednim zawiadomieniu służby mierniczo-geologicznej. Służba mierniczo-geologiczna obowiązana jest do sprawdzania kierunków, odległości oraz zasięgu zagrożenia.

§ 4. Miernicze plany robót górniczych kopalń odkrywkowych należy uzupełniać w terminach następujących:

1) plany podstawowe:

a) plany powierzchni w skali 1:1000 lub 1:2000 z uwidocznieniem granic własności nieruchomości w obrębie obszaru górniczego — raz na rok,

b) plany robót górniczych w skali 1:1000 lub 1:2000 — raz na rok,

c) przekroje geologiczne — raz na rok;

2) plany przeglądowe:

a) zbiorcze plany robót górniczych w skali 1:2000 (1:1000, 1:5000, 1:10.000) — raz na rok,

b) przekroje geologiczne — raz na rok.

§ 5. Usuwanie znaków mierniczych ze względu na ruch kopalni może nastąpić tylko za zgodą i pod nadzorem służby mierniczej.

§ 6. Podstawowa dokumentacja mierniczo-geologiczna powinna być przechowywana w odpowiednich pomieszczeniach wykluczających możliwość zniszczenia dokumentów.

§ 7. Przedsiębiorstwa górnicze obowiązane są przedstawiać aktualne miernicze plany robót górniczych właściwemu terenowo okręgowemu urzędowi górniczemu, a mianowicie robót górniczych podziemnych raz na pół roku, robót odkrywkowych raz na rok — do dni 30 po upływie powyższych terminów. Ponadto plany te należy przedstawiać na żądanie:

1) Ministerstwu Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,

2) Wyższemu Urzędowi Górniczemu,

3) nadzorującej jednostce nadrzędnej.

§ 8. Przedsiębiorstwo górnicze może odstąpić od przepisów niniejszego zarządzenia po uzyskaniu zgody Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, wydanej w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1959 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w z. J. Grzymek

443

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH I ORAZ MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 września 1959 r.

w sprawie zasad podziału zysku, pokrywania strat oraz finansowania środków obrotowych w przedsiębiorstwach nadzorowanych przez zarządy budownictwa, podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Na podstawie § 6 pkt 1 i 2 uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu wprowadzenia nowej organizacji w budownictwie (Monitor Polski Nr 16, poz. 99) oraz § 12 ust. 2 i § 32 uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na 1959 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 491) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o „przedsiębiorstwach”, należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa budowlano-montażowe oraz inne przedsiębiorstwa ściśle z nimi współpracujące, nadzorowane przez zarządy budownictwa, podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. W przedsiębiorstwach objętych niniejszym zarządzeniem stosuje się przepisy uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad podziału zysku, różnic wyrównawczych, pokrywania strat, finansowania środków obrotowych, inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach przemysłu oraz zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłu na 1959 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 491) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 3. 1. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych normatywy środków obrotowych pokrywa się do wysokości 75% środkami własnymi i pasywami stałymi, pozostałe 25% podlega sfinansowaniu kredytem normatywnym.

2. Termin, na który zostanie dokonane początkowe rozliczenie według zasad przewidzianych w ust. 1, ustala się na dzień 30 czerwca 1959 r.

3. Nadwyżki własnych i zrównanych z własnymi środków obrotowych, które na dzień 30 czerwca 1959 r. wystąpią w przedsiębiorstwach w wyniku rozliczenia, o którym mowa w ust. 2, podlegają odprowadzeniu na zablokowane, oprocentowane rachunki przedsiębiorstw w banku finansującym.

4. Niedobory środków obrotowych, które na dzień 30 czerwca 1959 r. wystąpią w przedsiębiorstwach w wyniku rozliczenia, o którym mowa w ust. 2, pokryje bank finansujący dodatkowym kredytem normatywnym (niezależnie od kredytu normatywnego, o którym mowa w ust. 1), spłacalnym ze środków funduszu rozwoju przedsiębiorstw.

§ 4. Zasady normatywów średniorocznych, obowiązującą w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych na podstawie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1959 r. w

sprawie zasad normowania środków obrotowych i ustalania pasywów stałych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i geologicznych (Monitor Polski Nr 22, poz. 99), rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa objęte niniejszym zarządzeniem.

§ 5. Jeżeli przedsiębiorstwu nie są potrzebne środki na fundusz rozwoju wobec trwałego zmniejszenia jego zadań produkcyjnych, zarząd budownictwa może przejąć nadwyżkę środków obrotowych stwierdzoną na początku roku przeznacząc ją na fundusz rezerwowy zarządu.

§ 6. 1. Fundusz rezerwowy tworzy się w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz w podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządach budownictwa.

2. Fundusz rezerwowy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych tworzy się w ramach kwoty określonej w planie finansowym resortu z części zysku przedsiębiorstw.

3. Fundusze rezerwowe zarządów budownictwa są tworzone z następujących źródeł:

- 1) z 40% części zysku nieprawidłowego oraz niezależnego od działalności przedsiębiorstw, ustalonego w wyniku weryfikacji, o której mowa w § 7 uchwały nr 392 Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. powołanej w § 2,
- 2) z nie wykorzystanych dotacji podmiotowych,
- 3) ze środków pozostających na rachunku rozliczeń zarządów po dokonaniu rozliczeń z budżetem,
- 4) z pozostałości środków przeznaczonych na utrzymanie zarządów po zakończeniu roku gospodarczego,
- 5) z pozostałości środków przeznaczonych na nagrody dla pracowników umysłowych, zatrudnionych na kierowniczych stanowiskach w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, po rozliczeniu nagród za rok gospodarczy,
- 6) z przejętych przez zarządy nadwyżek środków obrotowych stosownie do przepisów § 5.

4. Ministerstwo może przyznawać zarządom budownictwa środki na fundusz rezerwowy z części zysku przedsiębiorstw, przypadającej zgodnie z przepisem ust. 2 na fundusz rezerwowy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1959 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
St. Pietrusiewicz

Minister Finansów: w z. J. Trendota

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Administracyjne: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady

Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Warszawa, ul. Tamka 3.